

II.

Den polytekniske Læreanstalt.

A. Læreanstaltens nye Bygning.

1. Bygningens Indvielse.

Læreanstalten har hidtil lige fra sin Stiftelse maattet nøjes med indrænkede og mindre gode Lokaler, og der maatte jevnlig skaffes Udtelser. Fra først af blev Lokalet for Læreanstalten indrettet i en Professorgaard i St. Pederstræde og i Stueetagen i den tilstødende Professorgaard (C. Ørstedes) i Studiestræde. Allerede 10 Aar efter dens Stiftelse blev Naboejendom føjet til og bebygget, i 1852 blev hele Professorgaarden i Studiestræde tagen i Brug for Læreanstalten, og i 1860 og 1861 blev endnu Naboejendom i St. Pederstræde indlemmet i den, som herved og ved Arkstædernes samtidige Nedlæggelse erholdt en ikke ringe Udvidelse, men dog dette og de Omordninger, der senere bleve truffe for at forskafe Plads, saasom Benyttelsen af Loftsetagen i Bygningen i Studiestræde til Tegnerlokaler, Indskrænkning af Pladsen for den fysiske Samling, kunde disse Udvidelser ikke holde Skridt med det tiltagende Elevertal. Nødvendigheden af at skaffe et større og bedre Lokale førte i Aaret 1873 til Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelse af, hvorvidt en omstændig Udvidelse kunde udføres paa Læreanstaltens gamle Grunde eller i Forbindelse med tilstødende Grunde, men den kom til det Resultat, at det vilde være rigtigst at erhverve en ny Grund og opføre en Bygning. I Begyndelsen af 1876 forelagdes der Rigsdagen et Lovforslag om Opførelse af en Bygning for Læreanstalten i botanisk Have vest i den gamle Del, men det kunde hverken da eller ved dets gjentagne Forelæggelse Efteraaret samme Aar gennemføres.

Efterat Sagen havde hvilet i flere Aar, udarbejdedes forskellige Planer, og endelig den nye Bygning skulde opføres paa en Universitets tilhørende Grund mellem botanisk Have, Østerfarimagsgade og Sølgade, i Forbindelse med mineralogisk Museum. Forskellige Forhold talte imidlertid for en Adskillelse af disse hinanden uvedkommende Institutter, og ved Forhandling med Kommunen bragtes et Magelæg istand, idet denne afgav til Universitetet et Areal mellem Observatoriet og Sølgade, der bestemtes til Opførelsen af mineralogisk Museum og et nyt Universitetslaboratorium, og den gamle Del af den Universitets tilhørende Grund ved Farimagsgade afstod til Kommunen til Sølgadens Udvidelse, og Resten af denne Grund bestemtes til Opførelse af en ny Bygning for Læreanstalten. Planen til denne Bygning udarbejdedes af Bygningsinspektøren, Etatsraad Herholdt, efter Samraad

med Læreanstaltens Direktør. Forslag om Bevilling hertil optoges paa Finanslovsforslaget for 1887—88 og tiltraadtes af begge Tingene.

Beløbet udgjorde 859318 Kr., hvoraf 400000 Kr. optoges paa Kirkens og Undervisningsministeriets Budget for nævnte Finansaar*).

I Sommeren 1890 var Bygningen fuldført. De paa Grunden, hvor Størrelse er c. 14000 Kvadratalen, opførte Bygninger dække et Areal af 6500 Kvadratalen. Læreanstalten opnaaede herved gode og tilstrækkelige udvidede Lokaler, hvortil det i mange Aar haardt havde trængt, særlig i de senere Aar under det stærkt voxende Antal af Elever. For at give et Begreb om Udvidelsen skal blot anføres, at den gamle Læreanstalts Grund var c. 4000 Kvadratalen stor, hvoraf lidt over 2000 Kvadratalen var bebygget.

Den 1ste September 1890 blev Bygningen indviet i Overværelse af Deres Majestæter Kongen og Dronningen, Hendes kongelige Højhed Kronprinsessen og flere Medlemmer af det kongelige Hus samt af en talrig Forsamling af Indbudne. Festtalen**) blev holdt af Læreanstaltens Direktør Professor, Dr. med. & phil. Jul. Thomsen. Nedenstaaende Kantate af Pastor Chr. Richardt med Musik af Kantor Johan Bartholdy udførtes, desuden blev de vokale Del af nogle Medlemmer af Studentersangforeningen, Solopartiet af kongelig Skuespiller Jerndorff, og Recitativet blev foredraget af kongelig Skuespiller Emil Poulsen.

Første Afdeling.

Indgangs-Kor.

Vær hilset du vort nye Hjem,
som luer i September-Solen!
Nu rejses atter Lærestolen
og samler atter alle dem,
som mod Naturens Dyb og Tinder
vil trænge frem med Faklen tændt,
og gjøre Lov og Element
til Samfundslivets Tjenerinder!

Din Nabo blev den Havegrund,
hvor man fra alle Verdens Kanter
indsanker Spirer, Løg og Planter,
og fostrer dem i hjemlig Bund —
saa vox omkap med Planteskolen,
vor unge Vidskabs unge Hjem,
og kald en fyldig Flora frem
som Ovnens hist i Pagt med Solen!

Flytte-Scene.

Røster fra den gamle Anstalt.

Vee os, man jager os bort,
alle os Anstaltens Smaa!
Vee, man behandler os haardt —
hvor skal et Fristed vi naae?

*) Nærmere Oplysninger findes i Univ. Aarb. f. 1887—88 S. 491—533.

**) Trykt i Læreanstaltens Beretning for 1890—91.

Vi, som gav Laboratoriet Duft,
 vi, som var Sjælen i alskens Kemi,
 vi, som ej taaler almindelig Luft,
 slænges paa alfare Sti!
 Os, som de tegned fra Gry og til Kveld,
 Møller og Broer og Pumper med meer —
 vi, som saa trolig har tjent til Model,
 hvad mon med os der nu skeer?
 Mig, den berømte elektriske Gnist,
 mig, som fandt Vej over Hav, over Aas,
 mig, hvis Forretninger aldrig har Rist,
 slukke de vil som en Praas!

Vee os, man jager os bort,
 alle os Anstaltens Smaa!
 Vee, man behandler os haardt —
 hvor skal et Fristed vi naae?

Anstaltens Nisse.

Hold inde Børn med Eders dumme Klage —
 hvor I skal hen, det skal I faae at vide:
 Fra denne Plads vi alle monne drage
 til et Palads ved Sølvortorvets Side!
 Vi flytte kun -- forstaar I ikke Nytten?
 Hold Jer parat, thi jeg er alt i Bøtten!

Hist, hvor Glaciet med dets grønne Liv,
 lod Trommen gaa, og lod Sappøren tralle,
 hvor Stadsgravs-Fiskeren fra høje Siv
 med Jubel hented sig en eenlig Skalle;
 hvor Østre-Anlæg lover Fred og Ro,
 kun brudt af Spurvepip og klingre Toner
 — dér knejser nu bag sine Fløje to
 vor stolte Gaard med Gjenbotag af Kroner!
 Lad saa den gamle Bygning bære Mos —
 vi selv er dog dens bedste Flyttegoods!

Og seer I ej, hvor Aander os ombølge:
 skarpsindigt Snille, Forsker-Sind og Kløgt,
 ihærdig Prøven af alt Uforsøgt —
 med Lærdom, Flid og Broderskab i Følge!
 De vise Vejen! svæve foran os,
 lig Guido's Genier paa hans »Aurora« —
 saa følger jeg tilvogns lig Helios,
 og svinger Huen over alt vort Tros —
 afsted! der er periculum in mora!

Lodder og Bismar, og Linser og Prismar,
 Kugle og Kegel, Penduler og Spejle —
 Kolber, Retorter, i hele Cohorter —
 Clorsyre, Borsyre! Jod og Brom!

Jern og Chrom!

skynd Jer paa Vognene, Timen er kommen —
 Logarithme-Tabellen har jeg i Lommen!
 — Her er endnu en Bøtte tom —
 »Cartesius' Djævla«, vil I med, saa kom!
 men raab, saa det runger over alle Bøtter!
 Hurra, Polytechnicum flytter!

Kor.

Saa Farvel, I gamle Sale,
 I som og engang var ny?
 I som hørte Ørsted tale.
 og fra ham fik Liv og Ry!
 Thi saa dybt hans Gransker-Øje
 sænktes i Naturens Skjød,
 atter let og uden Møje
 Tanke-Vældet mod det Høje
 som med Springkraft Vej sig brød.

Tak for rige Lærer-Kræfter,
 Tak for Hver, som Værket drev —
 Ham som fulgte Ørsted efter,
 og vor Jordbunds Saga skrev!
 Godt, at Arbejdstimens Klokke
 kimed sammen Fleer og Fleer —
 Vidskabs Elv bar Lærling-Flokke,
 skjøndt saa tæt som Tømmerstokke
 pressed' sammen meer og meer!

Recitation.

Tænk nu tilbage
 paa Kjøbenhavn fra Anno Ni og Tyve,
 da denne Skole var et nyfødt Land —
 hin By med Porte, Cisebod, og Tran,
 med Tællepraas i Borgermandens Stage,
 med »Caledonia« som Ene-Drage!
 med Drikkevand fra Gadepostens Straaler
 — med Kapervogn til Hastighedens Maaler!
 en By med Stenbro, saare national,
 saavidt den »bugted sig i Bakke, Dal«!
 — hvor Kunst paa Friland var en eenlig Spurv,
 hvis gyldne Frugter næsten
 (naturligvis næst »Hesten«)
 var Æblerne paa Gammeltoiv!

Ja, tænk tilbage,
 og sammenlign hin Tid med vore Dage!
 Jeg siger ej, at Alt er bedre fat,
 men der er Meget, som er bedre
 end hvad vi tog i Arv fra vore Fædre:
 Tran blev til Gas og til elektrisk Blus,
 Vandet blev Tindestiger — op til Kvisten!

og Koge-Gassen kom paa Kjøkkenlisten!
 Drivremme kom i Gang, saa Mangt og Meget,
 der søgtes udefra, nu er vort Eget —
 selv Pantstersærken om en Sejlers Side!

Ja Kul og Damp tog fat, saa Alt fik Fart;

og, blev ej Luften som den rene Lilie,

hvor Tog ad Skinnevejen glide —

hver Jernvej meer den sanker aabenbart

os Alle nærmere i een Familie,

og en Familie, som kan snakke sammen

heel frydeligt

pr. Telegraf, ja selv pr. Telefon —

at sige naar man taler tydeligt!

Og tænk paa vore Belter, vore Sunde:

Smakken blev Damper, Damperen blev Færge!

Bropillen muredes i Fjordens Dyb,

og Broen selv gav Gjenlyd

ej blot af Vognens Hjul og Hestetrampe —

af Togets Susen midt i Bølgens Brusen!

mens trindt i Landet hele Bjerge

af Rug og Hvede tærskes, males, tørres

ved Damp!

Til hele denne vældige Forandring

gav Polytechnicum sit Contingent,

og — blandt os Danske — rigeligt som Ingen —

thi det er Tingen,

at hvor paa Land og Vand, der skulde bygges,

udtørres, skaffes Vand og lægges Skinner,

beregnes, lægges Plan, og Planen lykkes —

dér var det Mænd

fra vore Digler, vore Tegnebrædter,

som gik igjen. —

Thi endeløst mangfoldig som Naturen

er og vor Videnskab — er selv en Bygning,

der altid sætter nye Stokværk paa;

hvor der maa bygges til, hvis Tag maa løftes,

fordi dens Rum blev altfor, altfor smaa

til Mekanik, Fysik, Kemi —

til hvad der hører under corps de génie,

(Geognosi og Mineralogi —)

og alle disse andre »i'era»,

hvorom af visse Grunde helst jeg tier!

Kun Husets Grundvold, som det Hele bærer,

er gammel, mathematisk og solid:

To Gang To er Fire — kort Euklid!

Og det er egent for vort Studium,

at — mens det deler sig i mange Rum,

og bliver dermed ved foruden Ende,

vil dog dets Porte altid være tvende:

den ene vender ind mod Tankens Stilhed,

mod flittigt Forsker-Værk, mod Diglens Lue —
den anden mod Maskiner, Damp, og Gas!
det har sin Indgang mod en Arbejdsstue —
sin Udgang mod den travle Arbejdsplads!

Slutnings-Kor.

Lad Slægten skride frem til Kamp,
mod større Maal, ad andre Baner —
thi Viljer løftes ej med Kraner,
og Hjerter renses ej ved Damp —
dog, hvor Naturens Kræfter tæmmes,
og Samliv lettes, Viden fremmes
som i vort Hjemland aldrig før,
vil og for Trællesind der dæmmes,
og Sump af Fordom lægges tør!

Thi hilse vi med Haab og Mod
vort Lærehjem, det nye, skønne —
gid Flid og Forsken maa sig lønne
med rige Fund i Overflod!
Mens vort Aarhundred aftenrødes,
og frem i det som først skal fødes,
gid gavnrigt Værk maa her faae Flugt,
saa Danmarks Drot og Folk maa mødes
i Tak for denne Skoles Frugt!

Anden Afdeling.

Se, hvor Jorden krænge maa sit Indre,
taale Geologens Spadestik!
Fjerne Stjerner, som i Natten tindre,
spejdes ud af mangt et væbnet Blik!
Dampens Trækdyr gjør af Mile lange
faa Minutter i sit stærke Trav!
Taletouget, Søens Kæmpeslange,
vinder sig i dybe Verdenshav!
Dristig Forsker-Aand og Tanke-Snille
tager i Forhør hvert Fortids-Spor!
Jorden bliver meer og mere lille —
Skaber-Aanden meer og mere stor!

Thi Alt, hvad Gransker-Øjet saae
paa Jord, i Hav, og Himmel,
var til, fra Jorden nyfødt laa
i Kloders rige Vrimmel!
var til fra første Morgenrød,
som Fosterliv i Moderskjød,
i talles Stim og Stimmel.

Den Lov, som Newtons Storsyn vandt,
 har virket alle Dage;
 den Lysets Hast, som Rømer fandt,
 har graa og gammel Sage;
 og Tordenkilen, Ørsted greb
 og til en Folke-Budstik sleb,
 slog Gnister langt tilbage

Ja, Jordens underfulde Text
 vor Tanke rastløs følger;
 den tyder Plantecellens Væxt,
 den maaler Tonens Bølger —
 men Livets egen dybe Grund,
 dets første Gnist, dets Morgenstund,
 bag tætte Slør sig dølger.

Thi være Tak og Hæder dem,
 som reded skjulte Traade,
 hver Forsker i vort Fødehjem,
 som løste Lovens Gaade —
 men Knæfald Ham, som Loven gav,
 som risted hver en Runestav,
 hans Børn fik Magt at raade!

Lysets Fader, Aanders Aand
 sidder end ved Livets Kilde,
 virker aarle, virker silde
 med almægtig Kunstner-Haand:
 Naar hans Højre Buen fører,
 Verdner sig som Sandkorn rører
 i en evig Klangfigur —
 og hans Øre Lovsang hører
 fra en ny Natur!

2. Embedsboligerne i den nye Bygning.

I den nye Bygning var der foruden til Inspektøren og fire af Lærestaltens Betjente indrettet Boliger til Bestyreren af det kemiske Laboratorium og til Bestyreren af den fysiske Samling. Hvorvidt de tvende dstnævnte Boliger skulde være Friboliger eller Lejeboliger, var ikke forud bestemt.

Ifølge en Indstilling om Ordningen af Forholdet resolverede Kirkeg Undervisningsministeriet under 23de April 1890:

»at det meddeles Bestyreren af Lærestaltens kemiske Laboratorium og Bestyreren af den fysiske Instrumentsamling, at deres Indflytning i den olytekniske Lærestalts Lærerboliger vil kunne finde Sted til førstommende Oktober Flyttedag eller tidligere efter Aftale med Bygningsinspektøren,

at det tilkjendegives dem, at de, naar de tiltræde Boligerne, vill have at udrede de paa Bygningen hvilende Skatter og bekoste den all mindelige Vedligeholdelse af Bygningens Indre efter Bygningsinspektørens Anvisning,

at en lignende Meddelelse gives til Inspektøren ved Læreanstalten med Hensyn til hans Indflytning i den for ham bestemte Bolig, og

at det paalægges Brugerne af de tvende Lærerboliger ikke at benytte stærkt rygende Brændsel paa Ildstederne i Bygningen, samt tilkjendegives dem, at Ministeriet forbeholder sig at træffe nærmere Bestemmelse om hvorvidt de skulle svare Lejeafgift af de paagjældende Boliger, og da hvilken.«

Paa Finanslovforslaget for 1891—92 optoges en Bemærkning om, at disse to Boliger tillagdes Lærerne som Friboliger, men da dette Forslag ikke kunde gennemføres, bestemte Ministeriet, at Lejeafgiften for hver af Boligerne sættes til 500 Kr.*)

3. Gaver i Anledning af den nye Bygning Indvielse.

I Anledning af Indvielsen af den nye Bygning erholdt Læreanstalten flere Gaver.

Fra en Anonym modtoges ved Overretssagfører L. Simonsen et Legat paa 10000 Kr. i Østifternes Kreditforenings 4 % Obligationer. Efter Legatstifterens Ønske skulde Kapitalen indsættes i Overformynderiet, Legatet bære Navnet „*Professor Julius Thomsens Legat*“, og dets Renter være til Disposition for Læreanstaltens nuværende og fremtidige Direktører væsentlig til Anskaffelse af saadanne Gjenstande af kunstnerisk og dekorativ Natur, som det maatte ansees for ønskeligt at erhverve for Læreanstalten. Alle Detailbestemmelser for Legatet overlod Stifteren til Professor Thomsen. *Fundatsen* udfærdigedes den 7de Marts 1891 og erholdt kongelig Konfirmation den 23de s. M. Dens Bestemmelser vare følgende:

»1. Legatets Navn er »Professor Julius Thomsens Legat«. Dets Kapital bestaaer af 10000 Kr. i 4 % p. a. rentebærende Obligationer, udstedte af Østifternes Kreditforenings 5te Serie, der bero i Overformynderiet og administreres af dette efter Reglerne for Umyndiges Midler.

2. Kapitalen skal stedse forblive urørlig. Dens Renter skulle væsentlig anvendes til ved kunstneriske Gjengivelser (Malerier, Buster og deslige) at bevare Mindet om Personer, som have gjort sig særlig fortjente af den polytekniske Læreanstalt enten ved Lærergjerning eller anden Virksomhed i Læreanstaltens Interesse, eller om Personer og Begivenheder, som have havt en væsentlig Betydning for Udviklingen af de Videnskaber og Fag, der danne Grundlaget for Læreanstaltens Virksomhed. De saaledes erhvervede Gjenstande blive at overlevere den polytekniske Læreanstalt til Ejendom. Renterne kunne endvidere anvendes til Udsmykning af Læreanstaltens Festsal samt til Vedligeholdelse af de for Legatets Regning anskaffede Gjenstande, men ikke til Legatet uvedkommende Gjenstandes Vedligeholdelse.

*) Om de senere Forhandlinger, hvorefter disse Boliger ere tillagte Lærerne som Friboliger, henvises til den næste Aarbog.

3. Saalænge den polytekniske Læreranstalts nuværende Direktør lever, styrer han Legatet i énhver som helst Henseende undtagen den egentlige Kapitaladministration, der er henlagt til Overformynderiet. Som Legatets Styre hævder han i Overformynderiet Legatets Renter og kvitterer derfor om bestemmer, hvad der i ovennævnte Øjemed skal erhverves for Legatets Bygning. Efter hans Død overgaaer Legatets Bestyrelse i enhver Henseende, undtagen selve Kapitaladministrationen, til den polytekniske Læreanstalts tidligere Direktører, saalænge de beklæde denne Stilling, og vil da Direktøren for den polytekniske Læreanstalt kunne hævde Legatets Renter og indbragte over samme til de i denne Fundats bestemte Formaal, efterat de Legatet muligvis paahvilende økonomiske Forpligtelser, paa Grund af allerede afgivne Dispositioner, ere blevne opfyldte.

4. Naar der ikke strax haves Anvendelse for Legatets Renter, indbragtes de af Legatets Bestyrer midlertidigt til Forrentning i Sparekassen i København og Omegn.

5. I den polytekniske Læreanstalts aarlige Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om Læreanstaltens Virksomhed tages en Meddelelse om Anvendelsen af Legatets Midler.

6. Dersom der ad Aare skulde indtræde Forhold, som kunde gjøre en Forandring af Fundatsens Bestemmelser særdeles ønskelig, skal en saadan kunne finde Sted, saafremt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte billige et i dette Øjemed af Direktøren for den polytekniske Læreanstalt stillet Forslag, til hvilket mindst to Trediedele af Læreanstaltens Lærerraads Medlemmer have sluttet sig. Dog skal Legatets Rundfond stedse forblive urørt, og Anvendelsen af dens Renter ske i en saavidt muligt med Indholdet af denne Fundats beslægtet Retning.»

— Endvidere har Læreanstalten modtaget følgende *Buster*:

En af Professor Saabye udført Marmorbuste af Læreanstaltens Direktør, Professor J. Thomsen, fra den anonyme Legatstifter ved Overretssagfører J. Simonsen;

En af Professor Th. Stein udført Marmorbuste af Læreanstaltens tidligere Direktør, afdøde Etatsraad C. G. Hummel, fra en i dette Øjemed dannet Komité; og

En af Professor Saabye udført Buste i Gips af Læreanstaltens Lærer Vand- og Vejbygningsfagene, Professor L. F. Holmberg, bekostet af den private Ingeniørfond.

Alle 3 Buster vare forsynede med Granitpedestaler. Under 28de August 1890 gav Ministeriet sin Tilladelse til, at Læreanstalten modtog ovennævnte Gaver.

4. Statistiske Oplysninger om Læreanstaltens Kandidater og Lærere i 1829—90.

Ved Læreanstaltens forestaaende Indflytning i den nye Bygning leledes Tanken som naturlig hen paa dens gamle Hjem og dens dér afsluttede Virksomhed. Dette gav Anledning til, at det bestemtes at samle Oplysninger om alle de Kandidater, som vare udgaaede derfra. Ingeniør, Cand.

polyt. J. J. Voigt paatog sig dette Arbejde, som udgaves under Titlen »Statistiske Oplysninger angaaende den polytekniske Lærestalts Kandidater samt Fortegnelse over dens Lærere 1829—90«, af hvilke Exemplarer blandt Andet tilstilledes Alle dem, der vare indbudne til Indvielsesfesten. Udgiften til Trykning, Papir etc., stor 1252 Kr. 29 Ø., udrededes af Kontoen for ekstraordinære Udgifter, 600 Kr. i 1889—90 og Resten i 1890—91 med Ministeriets Tilladelse henholdsvis af 23de April og 24de September 1890. Et Honorar af 300 Kr. udbetaltes Ingeniør Voigt af den private Ingeniørfond.

B. Tillægsbestemmelser til Lærestaltens Reglement.

Den i Reglementet af 3die Maj 1884 bestemte Examensprøve for Kemikerne i Udførelsen af fysiske Arbejder blev ved de af Ministeriet under 19de s. M. approberede Overgangsbestemmelser udsat indtil de lokale Forhold tillod dens Afholdelse. Da Lærestalten i sin nye Bygning erholdt Lokaler, indrettede til, at der kunde gives tilstrækkelig Vejledning i Udførelsen af fysiske Øvelser og afholdes Prøve deri, udarbejdedes der et Program for denne Undervisning, og under 9de Juni 1890 gjordes der Indstilling om Bestemmelser for nævnte Prøve ved Examen for Kemikerne, og da man ansaa det for ønskeligt, at Mekanikerne og Ingeniørerne ogsaa erholdt nogen Øvelse i Benyttelsen af de vigtigste fysiske Apparater, foreslog man tillige optaget i Reglementet en lignende Bestemmelse for disse med Hensyn til de fysiske Øvelser, som den, der gjælder for dem med Hensyn til de kemiske Øvelser.

Under 13de Juni s. A. meddelte Ministeriet, at følgende Tillægsbestemmelser til Reglementet ved kongelig Resolution under s. D. vare approberede:

1. Den i Reglementet for polyteknisk Examen for Kemikere fastsatte praktiske Prøve i Udførelsen af fysiske Arbejder indføres fra og med Examen i Aaret 1893.

2. Polytekniske Examinander, som agte at indstille sig til 2den Del af Examen for Mekanikere eller Ingeniører, maa, forinden de kunne stedes til denne Examen, fremlægge Attest fra Læreren i de fysiske Øvelser for, at de med Flid have deltaget i et Halvaars fysiske Øvelser.

3. Forpligtelsen for Mekanikerne og Ingeniørerne til at have gennemgaaet det almindelige Kursus af fysiske Øvelser, træder først i Kraft for de i 1890 og senere indtrædende Examinander.

Følgende Program for Undervisningen i fysiske Øvelser vedtoges af Lærerraadet:

Der holdes to halvaarlige Kursus, et almindeligt og et specielt.

Det almindelige Kursus. Hertil anvendes hvert Halvaar 2 ugentlige Timer, og der indøves saa mange simple, jevnt over hele Fysiken fordelte Opgaver, at den Studerende derved kan faae praktisk Kjendskab til og Øvelse i Brugen af de vigtigste fysiske Maaleredskaber. Dette Kursus er fælles for alle Studerende.